गुणात् ११ रूपद्वयमपास्य मूलं ज्येष्ठं ३ अत्र भावनार्थं न्यासः प्र ११ क १ ज्ये ३ क्षे २ । क १ ज्ये ३ क्षे २ प्राग्वल्लब्धे चतुःक्षेपमूले क ६ ज्ये २० क्षे ४ इष्टवर्ग्गहृतः क्षेपइत्यादिना जाते रूपक्षेपमूले क ३ ज्ये १० क्षे १

अतस्तुल्य भावनया वा कनिष्ठज्येष्ठमूले जाते क ६० ज्ये १९९ क्षे १ एवमनन्तमूलानि ।

अथवा रूपं कनिष्ठं प्रकल्प्य जाते पञ्चक्षेपपदे क १ ज्ये ४ क्षे ५० अतस्तुल्यभावनया मूले क८ ज्ये २७ क्षे २५ । इष्टवर्ग्गहृत इत्यादिना पञ्चकभिष्टं प्रकल्प्य जाते रूपक्षेपपदे क ८/५ ज्ये २७/५ क्षे १

अनयोः पूर्व्वमूलेभ्यः मूलभावनार्थं

न्यासःप्र ११ क ८/५ ज्ये २७/५ क्षे १ ।

क ३ ज्ये १० क्षे १ भावनया लब्धे मूले क १६१/५ ज्ये ५६४/५ क्षे १ । अथ वा ह्रस्वं वज्राभ्यासयोरन्तर मित्यादिना कृतया भावनया जाते मूले क १ ज्ये ४ क्षे ५"

चक्रवालेन तदानयनप्रकारः चक्रवालशब्दे वक्ष्यते । कनिष्ठमूलमप्यत्र न० । [स्वार्थे कन् ।२कनिष्ठशब्दार्थे त्रि० ।

कनिष्ठक न० कनिष्ठमिव कायति कै-क । शूकतृणे राजनि०

कनिष्ठिका स्त्री कनिष्ठैव स्वार्थे कन् । (कडे आङ्गुल) क्षुद्राङ्गुलौ "द्विः कनिष्ठिकया" कात्या० ७,७,१८ । पञ्चमे षष्ठे च माने अनामिकामुत्सृज्यैतया कनिष्ठिकया द्विर्वारम्" कर्कः । "परिवर्त्त्यपरिवर्त्त्याङ्गुलकनिष्ठिकाभ्यामादाय पलाशपूटे प्रास्यति" कात्या० १,५,७,१ । [हेमच० ।

कनी स्त्री कन-अच् गौरा० ङीष् । १दुहितरि २कन्यायाञ्च

कनीचि स्त्री कन-बा०ईचि । १गुञ्जायां (कुँच) शब्दर० । २सपुष्पलतायाम् ३शकटे च उणादि० । अयं मूर्द्धन्यमध्य एव न मध्यस्तु ग्रामादिकः"मृकणिम्यामीचिः" उज्ज्वलदत्तेन णान्तकणेरेव ग्रहणात्

कनीन त्रि०कन-प्रीतौ ईनन् । १कमनीये । "सद्योहजोवो वृषभः कनीनः"ऋ० ३,४८,१।"कनीनः कमनीयः" भा० "भिनत् कनीन ओदनं पच्यमानम्" ऋ० ८,६९,१४ । "जारः कनीन इव चक्षदानः" ऋ० १,११७,१८ ।

कनीनका स्त्री "कनीनका कन्या कमनीया भवति क्वेय नेतव्येति वा कमनेनानीयत इति वा कमतेर्वा कान्ति कर्म्मणः" निरुक्तोक्ता व्युत्पत्तिः पृषो० । १कन्यायाम् "कनीनकेव विद्रधे नवे द्रुपदे अर्भके" ऋ०४,३२,२३, इमामृचमधिकृत्य ४,१५,निरुक्ते प्रागुक्ता निरुक्तिर्दर्शिता । भाष्यकृता तु कनीनका कमनीयशालभञ्जिकेति व्याख्यातम् तेन २तदर्थेऽपि कनीनका कन्या काम्यत्वेनास्त्यस्याः अर्श० अच् । ३कन्याकामे पु० । "जनिष्ट योषा पतयत् कनीनकः"ऋ०१०,४०,९,। कनीनकः कन्याकामः"इति भा० । कनीन इव कायति कै-क । ४कनीनिकायां न०सुश्रु०"ततः कनीनकगतम्" तत्रोक्तेः अक्षिशब्दे ४५पृ० विवृतिः

कनीनिका स्त्री कन-कनि-वा ईनन् संज्ञायां कन् टाप् अत इत्त्वम् । १अक्षितारायां २कनिष्ठाङ्गुलौ च मेदि० । अक्षिशब्दे४५पृ० विवृतिः [अमरटीका

कनीनी स्त्री कनि-नामधा० ईनन् ङीष् । कनिष्ठाङ्गुलौ

कनीयस् त्रि० अयमनयोरतिशयेन युवा अल्पो वा ईयसुन् कनादेशः । द्वयोर्मध्ये १अल्पतरे, "अन्नं कनीयो भविष्यति" छा०उप० । २युवतरे, ३अनुजे भ्रातरि पु० । "कथं कनीयानहमुत्सहेयम् ?" भट्टिः "कनीयान् वृषमुत्सृजेत्" स्मृतिः 'कलत्रवानहं बाले कनीयांसं भजस्व मे''रघुः। स्त्रियां ङीप् ।

कनीयस न०कन-दीप्तौ अच् कनः सूर्य्यस्तस्येदं छ कनीयं तथाभूततया सीयते अवसीयते सो-घञर्थे कर्मणि क । १ताम्रे । हेमच० ताम्रस्य सूर्य्यदेवाकत्वात्तथात्वम् । कनीयस्+स्वार्थे बा० अच् । २कनीयसि कनिष्ठे त्रि० । "अभिषेक्तुकामं नृपतिं पूरुं पुत्रं कनीयसम्" "ययातिर्नाहुषोराजा पूरुं पुत्रं कनीयसम्"भा० आ० ८६अ० ।

कन्त त्रि० कमित्यव्ययं कं सुखमस्त्यस्य कम्+त। सुखयुक्ते एवम् "शङ्कम्भ्यां बभयुस्तितुतयसः" पा० कम्+ति कन्ति कम्+तु । कन्तु तत्रार्थे त्रि० ।

कन्तु पु० कम-तुन् । १कामदेवे २हृदये न०उणा० । कम्+तु सुखान्विते त्रि० । [त्रापत्ये पुंस्त्री ।

कन्थक पु० ऋषिभेदे ततोगोत्रे गर्गा० यञ् । कान्थक्य तद्गो-

कन्थरी स्त्री कम- अरन् पृषो० थुक् च गौरा० ङीष् । दुष्प्रवेशायां तीक्ष्णकण्टकयुक्ते वृक्षभेदे राजनि० । आरन् थुक् । कन्थारीत्यप्यत्र राजनि० ।

कन्था स्त्री कम-थन् । मृण्मयभित्तौ (कांथ)सूत्रग्रथितजीर्णवस्त्रखण्डे । (कांथा) "भिक्षा प्राणस्य रक्षार्थं कन्थाशीतनिवारिणी । अचला केशवे भक्तिः विभवैः किं प्रयोजनमिति" पुरा० । "कन्थां वहसि दुर्बुद्धे ! गर्द्दभेनापि दुर्वहाम्" शङ्करदि०अस्य तत्पुरुषे "संज्ञायां कन्थोशीनरेषु" पा० क्लीवता सौशमिकन्थम् । संज्ञाभावे ओशीनरभेदे च न । दाक्षिकन्था सि०कौ० ।

कन्द पुंन०कन्दति कन्दयति कन्द्यते वा कदि-अच्-णिच्-अच्